

Vianoce – sv. Štefana

27. december 23

Mt 10, 17 – 22

Milé sestry a bratia v Kristovi

Dnešný druhý sviatok vianočný je venovaný prvému mučeníkovi, sv. Štefanovi. Je to sviatok, ktorý Vianoce dáva do súvisu s realitou našich životov.

V evanjeliu sme počuli, že Ježiš žiada od nás stálosť pri problémoch, pri skúškach, pri prenasledovaniach. Nemáme sa báť ani ohrozenia. Ani to nemá zatemniť našu dušu. Diakon, sv. Štefan, prvý mučeník nám zanechal príklad svätca, ktorý ani keď ho kameňovali nedovolil zlu a nenávisťi vniknúť do svojho srdca. Naopak – podľa Ježišovho príkladu na kríži aj on sa modlil za svojich prenasledovateľov.

Vianoce majú byť pre mňa, pre nás všetkých sviatkom, ktorý nás v našom živote vedie od úcty k praxi. Vianoce nie sú len sviatkami sviatočnej melanchólie (ktorej je plná celá dnešná kultúra), ale vyzývajú nás konať ich posolstvo.

Kresťanstvo nechce byť len ozdobným doplnkom nášho života, predstavuje pre nás praktickú výzvu. To často prekáža mocným tohto sveta, pretože moc má rada presné vymedzenia, chce mať všetko presne vyrátané. Ale sila Kristovho evanjelia spočíva práve v tom, že tieto hranice rozbíja, vedie nás vždy ďalej. Je preto nebezpečnou rozbuškou, ktorú sa mnohí pokúšali odstrániť. Už Ježiš za svojho života pripravoval učeníkov aby sa nebáli prenasledovaní. Hovorí: „Kto vytrvá do konca bude spasený.“

Vytrvať vo chvíli ohrozenia, vo chvíli skúšky nebýva ľahké. Aj my v takej situácii by sme sa radi pripravili, premysleli si dopredu, čo kedy máme povedať. Kristus nás ale učí niečomu inému: nedáva nám rady, ako v tej či onej situácii argumentovať. Namiesto toho aj nám pripomína, že z plnosti srdca hovoria vždy aj ústa. Sv. Štefan diakon nám svojím postojom pri kameňovaní ukazuje cestu. Keďže sa mal vo svojom srdci Krista, jeho svetlo, nemohol zlorečiť tým, ktorí ho kameňovali. Ale podobne ako Kristus na Kalvárii – sa za nich modlil: Otče nezapočítaj im tento hriech. Nebál sa nazvať to hriechom, ale na druhej strane nedovolil zlu, aby vstúpilo do jeho duše.

Nebol to len sv. Štefan, po ňom aj mnohí iní, ktorí nestratili Kristovu iskru zo svojho oka ani vtedy, keď im zároveň z neho stekali slzy. Dokázali, že skutočná premena sveta sa nedeje zvonka silou alebo mocou, ale prichádza zvnútra, zvnútra ľudí, ktorí do svojho života prijali Krista, takže nepotrebujú žiadne zložité stratégie, môžu sa spoľahnúť na to, že Kristus, jeho pravda nám povedia, vnuknú čo máme robiť, čo máme povedať.

Nezostaňme sa aj my od sviatočnej melanchólie prejsť v Ježišovom duchu k činom. Objavujme radosť, otvorenosť a tvorivosť evanjelia, ako nás k tomu vyzýva aj pápež František. Snažme sa robiť to, čo náš život posúva dopredu - nielen po materiálnej stránke. Naplňme tak duchovné nádeje tých, čo cestou viery kráčali pred nami, a ktorí pre ňu často prinášali aj nemalé obeť.